



ИСТОРИЈА ЦРКВЕНЕ ОПШТИНЕ ОСНАБРИК

Општи подаци

ЦРКВЕНА ОПШТИНА У ОСНАБРИКУ

Црквена општина у Оснабрику припада једном броју црквених општина на тлу тадашње Западне Немачке, које су настале пре оснивања западноевропске епархије. Датум регистравања црквене општине је 14. 12. 1959. године, код надлежног општинског суда у Оснабрику. Црквена општина у Оснабрику има свој храм посвећен Светом Великомученику Георгију који је саграђен у старом византијско - моравском стилу. По архитектонским вредностима ова црква се налази међу најзначајнијим споменицима културе у српској дијаспори.



Црква византијско-моравског стила, богато декорисана, споља урађена као верна копија манастира Каленић из 15 века. Црква има 7 дводелних прозора с луковима преломљеним у врху на готски начин. На спољним зидовима су урађени грбови српских земаља као и грб Српске Патријаршије, орнаментима су прекривени камени оквири портала, а има их на розетама и архиволтама. Фреске су јединствене, а међу њима се издвајају:

фреска «*Тајна Вечера*» где се на столу где је Господ са ученицима обедовао налази и насликано поврће, што је веома ретка појава у православном сликарству и фреска «*Свадба у Кани Галилејској*» која је приказана са малим бројем учесника. Фреске се налазе у левој односно десној певници. Основа цркве је триконхос сажетог типа са осмостраном куполом . Цео тамбур куполе је украшен са шаховским пољима. Поседује припрату са слепим кубетом. За оснабричку цркву се



каже да је најраскошнија црква византијско-моравског стила коју одликује богата архитектонска камена пластика и наизменично ређање жуте и црвене цигле. Поред цркве је укопана и костурница са 1020 ћелија (места). Улаз у Костурницу је из Цркве

Градња храма је почела почетком 1964. године а тзв. груби радови су завршени крајем 1966. Храм је грађен под покровитељством Његовог краљевског величанства Краља Петра II Карађорђевића, а као спомен храм сећања на невино изгинуле офицере и војнике у немачком заробљеничком логору OFLAG VI С. Приликом завршетка и стављања под кров на дан 10. 12. 1966. године, Његово Краљевско Величанство је својим присуством увеличао то славље.

Испод храма, боље речено у продужетку, налази се „*KRYPTA*“ која је накнадно грађена и то у периоду од 1975 –1977. у којој се налази 1020 ћелија (места).

У „*KRYPTI*“ је нашло своје задње пребивалиште 35 официра највишег ранга старе Краљевске Југословенске Војске.



Иконостас у цркви је радила реномирана фирма „*KARL LOTZE*“ из Оснабрика а иконе на олтару је урадио ђакон Марко Илић из Београда у периоду скраја 1968. и почетком 1969. г. Фрескопис у цркви је осликан у периоду од 1980. до 1982. године, а живописао га је академски сликар Душан Михајловић. Храм је освештан 09. 05. 1982. г. од тадашњег надлежног Епископа његовог Преосвештенства Господина Лаврентија (Трифуновића), уз присуство четворице протојереја и два ђакона. Гости

на тој свечаности су били Његово Преосвештенство Епископ Аустралијско-Новозеландски Господин Василије (Вадић) и Његово Краљевско Височанство престолонаследник Александар II Карађорђевић, представници града Оснабрика, представници римокатоличке и евангелистичке цркве. Кумови цркве су били др. Чедо Поповић из Боргхорста (лекар) и Марко Николић (трговац) из Штајнфурта. Град Оснабрик је даривао наш храм са једним звоном, електричном инсталацијом и 30.000 нем. марака. Америчко- канадска емиграција је даровала наш храм са другим звоном. Поред Спомен храма је подигнут и црквени дом који је посвећен светом Кнезу Лазару Косовском, а саграђен је по захтеву немачких власти у византијско - моравском стилу као и Спомен храм. Парохијски дом је грађен у периоду од 10. 01. 2001. до половине 2003. године. Дана 29. 05. 2003. године је освештан од надлежног епископа Његовог Преосвештенства Господина Константина (Ђокића) уз присуство великог броја свештеника, два ђакона, градоначелника града Оснабрика Ханс Јирген Фипа (Hans-Jürgen Fip), римокатоличког бискупа др. Франц Јозеф Бода (Franz-Josef Bode), представника римокатоличке и евангелистичке цркве и великог броја благоверног народа.

Кум дома на том великом свечаном чину био је господин Владимир Бикић из Минстера. Црквеној општини Оснабрик припадају још два богослужбена места: православна капела у Лингену посвећена Св. Архангелу Михаијлу и друго богослужбено место у евангелистичкој цркви у Минстеру која нам је уступљена за наше потребе. Богослужења у тим местима се одржавају једном месечно.



Црквена општина је имала стално своје гласило. У почетку *Парохијски весник* који је штампан повремено. Доласком оца Јована Марића на свештеничку дужност 1986. године почиње да се штампа *Парохијско писмо*, које излази четири пута годишње. Спомен храм је унешен у регистар покрајинске владе Доње Саксоније као споменик

од културног значаја, како архитектонског тако и историјског, са датумом од 07. 10. 1980. године.



иконостас оснабричког храма



Општи подаци капеле у Лингену

Историја малог места где Србе јунаке затворише у казамате, али они не заборавише своју веру већ је унапредише кроз стварање молитвеног светионика православља који и данас светли још јачим сјајем.



Живописни градић Линген представља други достојан центар оснабричке парохије већ од самог почетка њеног оснивања. Свештеници који су опслуживали су били пароси у оба центра парохије, Оснабрику и Лингену.

По завршетку Другог светског рата мноштво избеглица се обрело у Лингену. Велики број њих је био смештен у немачким касарнама где је оформљена прва капела и где се служила Света Литургија. У том времену свештеник је био отац Добривоје Ћилерцић.

Надлежне власти града Лингена су крајем четрдесетих и почетком педесетих година доделили велики број станова српским избеглицама, углавном концентрисаних на локацију «Хајнрихштресе», за коју су потом издале и грађевинску дозволу за подизање православне капеле. Отац Добривоје (Ћилерцић) је иницирао и руководио радовима на изградњи капеле од самог зачетка до окончања 1957. год. уз свесрдну подршку самопрегорних делатника Живана и Живадинке Милисављевић, Богдана и Љубе Станојевић, породице Зубко, Бошка и Татјане Симин и много других пожртвованих парохијана.



Године 1957 је новосаграђену капелу, посвећену св.Архангелу Михаилу, осветио Његово Преосвештенство Архиепископ Германски, господин Филотеј, Епископ Руске Заграничне Цркве. Током 1989 год. је надлежни свештеник о. Јован Марић покренуо иницијативу да се ова прелепа капела у потпуности и откупи што је исте године и реализовано. Посебно треба нагласити да је несебичним и једнодушним залагањем богобојажљивог руског и српског народа капела комплетно обновљена у 2004. години. Часни јереји о. Евгениј Иљушин и о. Маринко Рајак су уложили много труда да се тај посао обави. Сређивање помоћних просторија, кречење и постављање нових храстових врата је уследило током 2007. и 2008. године.

За несметани и активни рад капеле Св.Архангела Михаила, у великој мери су заслужни чланови породице Милисављевић, који су током дужег низа година ангажовано и посвећено водили рачуна о капели. Данас тај узвишени задатак, који је истовремено и одраз активног суделовања у мисији Српске Православне Цркве у Немачкој, плодотворно испуњава породица Станчић уз свесрдну помоћ парохијана окупљених под окриљем светог Архистратига Михаила.

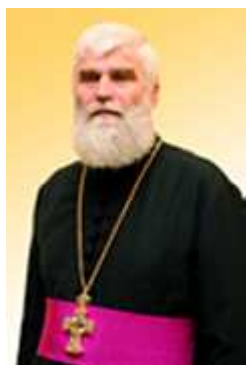
Свештенослужитељи оснабричког храма



Протојереј - ставрофор Милан Љ. Јовановић од 06. 05. 1941. до 31. 12. 1956. године и од 15. 02. 1962. до 31. 12. 1985. године



Протојереј–ставрофор Добривоје Ћилерчић од 01.01.1957 до 15.02.1962



Протојереј – ставрофор Јован Марић од 01. 01. 1986. до 30. 09. 1995. године



Протојереј Маринко Рајак од 01. 10. 1995. до 31. 08. 2006. године



Јереј Сениша С. Вујасиновић од 15. 12. 2006. године до даљњег

Као повремени свештенослужитељи у Оснабрику и Лингену помињу се: о. Матеја Матејић, о. Валеријан Штрбац и о. Раде Пауновић.

Председници Црквене општине Оснабрик

Господин Инжењер Лаза Костић од 1945. до 1959. године

Господин Мирослав Табаковић од 1959. до 1968. године

Господин инжењер Милорад Стојановић од 1968. до 1975. године



Господин Александар Бата Милорадовић од 1975. до 1984. године



Господин Милутин Остојић од 1984. до 2004. године



Господин Новица Андрејић од 2004. године до даљњег